

Què caracteritza a la Conca de Barberà, si parlem de l'àmbit fundacional?

A Catalunya hi ha registrades més de 2000 fundacions però només un 77% estan operatives. La Conca de Barberà és de les poques comarques catalanes en que totes les seves fundacions exerceixen una activitat i un 83% es dediquen a la cultura

Les fundacions són entitats sense ànim de lucre que desenvolupen una tasca social important. Creu que la societat n'és conscient o encara s'ha de fer molta pedagogia al respecte?

A Catalunya hi ha una gran tradició de fundacions, però encara hi ha un nivell de coneixement relativament baix. Cal fer una tasca continuada que permeti anar explicant el que són i el que fan les fundacions per ajudar a tirar endavant la societat, permetent incorporar-les així a l'imaginari col·lectiu, explicant com sense aquestes entitats la nostra manera de viure no podria ser la mateixa.

Per situar-nos en un context comprensible i dimensionar al món fundacional, que representen a Catalunya les fundacions avui en dia?

A Catalunya hi ha unes 2.000 fundacions actives, que donen feina a més de 90.000 empleats i més de 40.000 voluntaris, representant aproximadament un important 1,5% de l'economia de Catalunya, xifres molt més importants que les d'altres sectors potser més ben coneguts o publicitats

90.000 empleats i més de 42.000 voluntaris són unes xifres realment importants...

L'ocupació del sector fundacional és molt important i resilient, creix permanentment inclús en les etapes de crisi de l'economia del país. Representa aproximadament el 2,5% de tots els llocs de treball del país, superant clarament altres sectors com la indústria de productes alimentaris (64.000 empleats), o la de farmacèutics (20.000 empleats), o representant el doble de l'ocupació que presenten les cooperatives de Catalunya (42.000 empleats).

ENTREVISTA AL PRESIDENT DE LA COORDINADORA CATALANA DE FUNDACIONS Pere Fàbregas

Entenc que és un sector divers...

Es un sector molt divers, hi ha fundacions realitzant la seva tasca en pràcticament tots els sectors: temes socials (persones amb discapacitat, gent gran, joves, immigrants, pobres, persones en risc d'exclusió social o amb problemes de violència, ...), cultura (museus, teatres, sales de concerts, cultura popular, ...), en el món de la salut (hospitals, sociosanitari, ...), ensenyament (escoles, formació professional, escoles de segona oportunitat, ...), recerca (biomèdica, tecnològica, social, ...), universitats (transferència de tecnologia, institucions universitàries, ...) esport (clubs esportius, ...) cooperació internacional (ajut a tercers països, ...) i tants d'altres

Vostè defensa aferrissadament que d'aquesta crisi només podrem sortir a través de l'ajuda mútua i la col·laboració, de les entitats tant públiques com privades. Pot explicar aquesta idea?

A vegades, i normal-

ment per motius ideològics, es presenta una falsa confrontació, una antinòmia, entre la gestió pública i la gestió privada. És un plantejament poc enriquidor. La societat té molts i greus problemes que amb el temps van creixent: puja la pobresa, la discriminació, venen crisis econòmiques i també sanitàries greus, s'albira una crisi ambiental d'una gran complexitat, en aquest context posar-se a discutir sobre públic o privat, com si estiguéssim a finals del segle XIX és poc enriquidor, senzillament fa falta l'aportació de tot i de tots, actuant de manera harmònica.

La propietat pública o privada és poc transcendent, cal veure qui fixa les regles del joc, quin sistema de transparència i controls s'estableixen, per tots els actors. Finalment el més important és la qualitat de les persones involucrades en tirar endavant la societat, el seu esperit de lluita, el seu esperit de servei, i evidentment la seva qualificació professional i humana.

Sembla que el món anglosaxó té molt més clar el paper de les fundacions a la societat... És que aquí pensem que l'Estat ho ha de resoldre tot?

Al món anglosaxó, tenen clar que la gent ha de tornar a la societat, com a mínim, una part del que la societat li ha aportat per poder tirar endavant. Només cal veure com les persones que han estudiat a una universitat l'ajuden econòmicament perquè puguin seguir ensenyant a les noves generacions. Al Giving Pledge, aquell compromís promogut pel Bill Gates de donar com a mínim la meitat del patrimoni per fer avançar la societat. Aquí ens hem acostumat a l'estat protector que ja ens ho resoldrà tot, però les necessitats augmenten de forma continuada i exponencialment.

Per una altra banda, l'Estat té una limitació clara en el que pot fer, no pot pujar els impostos sense límit, ni es pot endeutar sense límit, per tant, cal que la gent s'organitzi per aportar també a la societat i ajudar-la a

tirar endavant. I per això, probablement, el millor instrument són les fundacions, entitats sense afany de lucre al servei de les persones.

Ara s'està debatent una futura Llei del Mecenatge al Congrés dels diputats. Si poguéssim demanar un parell o tres de mesures concretes al legislador, quines serien?

Permeti que el corregeixi el que s'ha presentat al Congrés no és una llei del mecenatge, en el sentit que és ser mecenes, com s'ha de treballar pel seu reconeixement social, etc., sinó una proposició de llei per actualitzar la llei del règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, és a dir és una llei fiscal.

Potser les mesures que creiem més importants a considerar serien:

► Com és conegut la donació dels primers 150 euros té una desgravació important d'impostos, actualment un 80%, pensem que seria important ampliar el límit de 150 a 300 euros, per ajudar a la

ciutadania a avançar en aquest terreny

► També introduir nous conceptes en l'àmbit dels fons patrimonials indisponibles, que permetin avançar i facilitar la introducció en el nostre marc legislatiu de fórmules innovadores que permetin la modernització del sector fundacional, com els endowments americans o les fundacions abritées franceses, entre d'altres.

Per què costa tant en aquest país afavorir amb mesures fiscals la filantropia?

Hi ha una visió des de la hisenda pública molt recaptatòria, i menys d'utilització dels impostos per fer política pública, i a vegades costa veure que fomentar la filantropia des de l'administració pública ajuda a involucrar la ciutadania en els problemes de la societat..

El món fundacional s'ha desenvolupat en els últims anys, tenint en l'actualitat més de 2000 fundacions actives. A què creu que és degut aquest fenomen?

És evident que la fundació com a instrument és molt antic, hi ha fundacions existents a Catalunya creades el segle XII, però també a la vegada és molt modern, mes de la meitat de les fundacions existents a Catalunya s'han constituït en els darrers vint anys. La fundació és un instrument d'una gran utilitat, si no es busca el benefici econòmic, sinó la maximització del servei als ciutadans i a la societat en general, és un instrument molt controlat, d'una gran serietat i aportador de valors.

Catalunya té una gran tradició fundacional. S'ha estès al territori?

La presència en el territori és un concepte molt important, la Unió Europea quan parla de fundacions, permanentment parla de la seva proximitat, aquest és un valor fonamental, cal estar propers per entendre les petites realitats.

En el cas de Catalunya, tenim fundacions a totes les comarques, al Barcelonès hi ha una mica menys de la meitat, estant el restant 50 i escaig per cent distribuït per tot el país.